

ven. Maar alle zijne werken zijn schoone gedenkteeken van navolgenswaardige arbeidzaamheid, van veel omvattende kennis, van een levendigen geest, en van een gemoed, waarvan de nagedachtenis dierbaar zal blijven aan velen, die het gekend hebben.

Onder hare Geassocieerden heeft de Klasse het verlies te betreuren van drie beroemde namen, JOHAN GOTTFRIED JAKOB HERMANN, JEAN ANTOINE LETRONNE EN CHRISTIAN FRIEDRICH WILHELM JACOBS.

GOTTFRIED HERMANN, den ouderdom van 76 jaren bereikt hebbende, overleed op den laatsten dag des vorigen jaars. Het was juist het jaar, waarin hij eene halve eeuw Hoogleeraar te *Leipzig* was geweest, en in die 50 jaren is, door een aantal leerlingen, die weder op hunne leerlingen gewerkt hebben — de namen van WINER EN BRETSCHNEIDER kunnen hier genoemd worden — zijne wijze van kritiek en interpretatie bij het behandelen der Grieksche en Latijnsche schrijvers, ook voor andere wetenschappen, van onberekenbaren invloed geweest. Van zijne Akademische voordragt en leermethode wordt getuigd, dat zij onovertreffbaar waren, en op deze doelde gewis GOETHE, wanneer hij hem noemde »den meesterlijken kenner, die het oude weet nieuw te maken »en het afgestorvene te bezielen.” Onder ons is hij het meest bekend als grondlegger eener wetenschappelijke theorie van de Metriek en door zijne bearbeiding van verscheiden tragediën van EURIPIDES. GOTTFRIED HERMANN stond ten aanzien der beschouwing van de ware strekking der Philologie, even als onze VAN LIMBURG BROUWER, op een bepaald, eigenaardig standpunt, maar op een geheel ander dan deze. Voor hem was de kennis van de talen en de litteratuur der oudheid, voor hem was te leven te midden van de heerlijke bloemen harer poëzij en welsprekendheid om er de verkwikkende en versterkende geuren van in te ademen, dat was voor hem het doel der Philologie. GOTTFRIED HERMANN stond in dat opzigt lijnregt over tegen BÖCKH EN OTTFRIED MULLER: maar daarin kwam hij met onzen VAN LIMBURG BROUWER overeen, dat hij in zijn leven toepaste wat hij in zijne geschriften verkondigde: »*ea maxima est et non interitura laus, non utilem tantum et »doctum sed etiam bonum virum esse.*”